

Acéstă scire produsse din nuoū uă mare neliniște
între poporū.

Pe când déru se încărcaseră tóte lucrurile pre-
cum, sacrele vasse și vestiminte de alle Mitropo-
liei împreună și cu sântele móște alle cuviosului
Dimitrie Basarabof, și pe când Mitropolitul era
gata să plece însocită și de episcopul de Buzeu
și de căți-va alți boieri, de uă-dată năvăliră fără
veste, ca vr'o trei miil ómeni la Mitropolie, strigându,
că nici sfintele móșteni le vorü lăssa să iéssă din orașu
nici pe prea sfintia sa ca să fugă, și că nici pe
ascunsu nu va isbuti să o facă acésta, pentru că
ei au să păzescă de rându pe la tóte portile împre-
jurul Mitropoliei. Pe când acestea se petrecéu
la Mitropolie sosi acolo și Căminarul Savva, care,
bănuindu ca nu cum-va să se întempe vre-uă ne-
norocire din năvălirea poporului, după ce vorbi
celle de cuviință pentru liniștirea și împăcarea
multimei, mai adăogă, pe lîngă celle-l'alte, că mai
convenabilu este a se depărtă Mitropolitul din orașu
decâtă a remânea, și acésta spre a nu fi silitu să sub-
scrise, foră voiă, tóte cererile lui Tudor, care și ce-
russe deja una-sută-mii lei de la orașu și de la
Mónastiri. Cn tóte acestea, poporul stăruia la
cererea sa, și Mitropolitul promissee că va rămâ-
nea în térră, neputându face într'altu chipu; și
astu-felu se descărcară atunci tóte lucrurile de
prin trăsuri. Acéstă întemplare fu mai multu uă
uneltire a lui Tudor, care de și în aparință se arăea